

Posudek oponenta na magisterskou práci Kláry Čálkové „Český feminismus“.

Téma práce je aktuální, otázka feminismu je v České republice vnímána spíše ambivalentně, není mnoho lidí, kteří by jím byli osloveni, ale ani těch, kteří by byli jeho radikálními odpůrci, nejspíš proto, že český feminismus je, díky nedávné historické zkušenosti, velmi umírněný.

Předložená práce má adekvátní rozsah a je obvyklým způsobem členěna na část teoretickou a vlastní výzkum, obě části jsou svým rozsahem přibližně vyrovnané. Způsob zpracování teoretické části respektuje standardní pravidla, vychází od definice základních pojmů, přes pojednání o historii feministických hnutí a analýzu jednotlivých vln feminismu, které vycházely z aktuálních podnětů své doby, až po analýzu aktuálních projevů feminismu v posledních 16 letech. Radikální feminismus české ženy příliš neoslovil, protože měly úplně jiné problémy a určitá forma emancipaci jim byla minulým režimem spíše vnucována. Autorka se snaží tento fakt vyrovnat informacemi o počátcích ženského hnutí v českých zemích i o ženských hnutích v době totality. Informací je málo, protože se v této oblasti mnoho nedělo. Základní členění teoretické části do značné míry odpovídá členění kapitol v díle Pavla Barši, některé z kapitol přejímá téměř ve stejné podobě, ale zásadně proti tomuto pojetí nelze nic namítat. Způsob zpracování teoretické části, formulace textu i práce s literárními zdroji odpovídá požadavkům, je zřejmé, že se autorka s daným problémem dobře seznámila. Vychází z dostatečného množství literatury, i když některá důležitá díla, např. francouzské socioložky E. Badinterové, chybí, určitým nedostatkem práce, která aspiruje na výborné hodnocení je rovněž chybění cizojazyčné literatury.

Vlastní výzkumná část je zpracována adekvátním způsobem, nechybí žádná z podstatných informací: autorka uvádí cíle výzkumu, dostatečně přesně charakterizuje zkoumaný vzorek, který má natolik přiměřený rozsah, aby jej bylo možné považovat za validní sondu. Jedinou výhradou je nekonzistentnost, tj. příliš velký věkový rozsah skupiny „starších“. Názory 30letých a 50-60letých lidí se mohou dost podstatně lišit a proto není nejvhodnější dané skupiny slučovat. Dotazníková metoda byla vhodně zvolena, stejně tak i její rozsah. Počet stanovených hypotéz je dostatečný a jsou, s výjimkou první hypotézy, formulovány jasně, tudíž je možné na základě výsledku potvrdit či vyloučit jejich platnost. První hypotéza obsahuje dvě myšlenky a to je matoucí, bylo by vhodnější omezit se pouze na potvrzení neznalosti idejí feminismu. Získané výsledky jsou prezentovány ve formě přehledných tabulek, k potvrzení jejich významnosti byly použity vhodné statistické metody. Rovněž analýzy a interpretace výsledků jsou přiměřeně zpracovány. Práci nechybí ani vcelku fundovaná diskuse a závěr.

Předloženou práci lze hodnotit jako zdařilou, splňující všechny požadavky, které jsou na magisterskou práci kladné, a doporučit ji k obhajobě.

V Praze dne 3. srpna 2006

Prof. PhDr. RNDr. Marie Vágnerová, CSc.

*Posudek oponenta na magisterskou práci Kláry Čálkové „Český feminismus“
(posudek bude dobes' obhajoba)*